

Отец Константин: свещеникът е духовен пастир

На 29 юни, в църквата „Успение Богородично“ в Прага, отец Константин Моравенов беше ръкоположен на свещеник от архиепископ Христофор - митрополит на Православната църква на Чешките земи и Словакия, под чиято юрисдикция спадат и православните българи, живеещи в Чехия и Словакия. От първи септември, митрополитът го назначи за духовен пастир на православните българи, живеещи в епархия Прага, чиято територия обхваща Чешките земи без Моравия и Силезия.

Много от нас познават Константин Моравенов като преподавател по „Музика“ в БСОУ „Д-р Петър Берон“. Произхожда от стария, коприщенски род Моравенови, в който има не един просветител – като Константин Моравенов, живял в Цариград, автор на книгата „Паметник на Пловдивското население“ или друг член на рода Тодор Моравенов, който става ктитор на църквата „Св. Константин и Елена“ в Пловдив. Кариерата си на учител по Класическа китара и Музика, Константин Моравенов започва в Пловдив, веднага след завършване на средното си образование. След пристигането си в Чехия преподава в Музикална школа Класическа китара и в няколко чешки училища Музика и Религия.

Как се ражда влечението ти към богословието?

Започна от етиката, която и до днес ми е близка. Тя е съставна част както на философията, така и на теологията, където се нарича нравствено богословие. В него търся отговори на въпроси като какво е добро и зло и как трябва да постъпвам за да съм добър човек. Помага ми да напътствам хората по пътя към доброто и духовното израстване.

Духовното си образование получаваш в Прага?

След пристигането си в Прага следвах най-напред две години социална педагогика и теология, след което продължих образованието си в теологическия факултет на Карловия университет, който завърших с бакалавърска степен - специалност Учител по религия и етика, а след това и с магистърска степен - специалност Теологически науки. Бакалавърската ми дипломна работа, беше за етиката на християнското семейство, а магистърската – за литургията на Св. Йоан Златоуст и по-специално за литургическото пеене.

Към коя църква спадат православните българи, живеещи в Чехия?

Православната църква е организирана териториално и затова Българската Патриаршия е Поместна автокефална църква.

В Чехия и Словакия има автокефална „Православна църква на Чешките земи и Словакия“ с митрополит Христофор и всички православни бъл-

гари, които живеят в Чехия и Словакия, канонически принадлежат към нея.

За държавите в Европа, в които няма местна православна църква, Българската патриаршия е учредила митрополия, чийто център за Западна и Централна Европа е в Берлин. Свещениците на тази митрополия се грижат за духовните нужди на българите, живеещи в емиграция там.

В какво виждаш ролята на свещеника в съвременния свят?

Мисля, че най-важно е умението му да помага на хората да опознаят себе си, да преодоляват трудностите по пътя към доброто и самите те да стават все по-добри. Това научи ли се човек – няма как да не изживее живота си добре. Познаването на истината е бавен и труден процес и не може да стане с една – две срещи. Затова се казва, че свещеникът е духовен пастир, чийто отношения с хората са подобни на родител с децата му. Той следи тяхното развитие, разговаря с тях и ги напътства и най-важното свещеникът е посредник между хората и техният Творец и чрез него могат да се освободят от греховете си в Светото тайнство изповед.

Можем ли да намерим отговор на нашите въпроси в Библията?

Чрез Библията Господ ни казва как да живеем така, че да изпълним неговия

творчески замисъл и да бъдем добри хора. Нещо повече, Той ни поверява грижата за целия сътворен от Него свят и по този начин ни прави съучастници в творческия процес на сътворението. Така всеки един от нас носи лична отговорност за размножаването или унищожаването на материалните и духовни блага във своя микрокосмос – в семейството, в работата, в обществото в което живее. За да постигнем това трябва да узнаем какво сме, да разберем мисията си.

Човекът е създание, което живее в два свята – материалния, който възприемаме със сетивата и духовния – който възприемаме със сърцето, мисълта и вярата. Най-важните неща в живота на човека са в духовния свят – вярата, надеждата и любовта. С годините нашата телесна обвивка губи красотата си, но вътрешно би трябвало да ставаме все по-красиви, по-добри и по-малко зависими от всичко материално – тялото боли, но душата ни е щастлива и има чувството, че ще литне. И точно това е смисъла на живота – да осъществим себе си, да направим нещо добро и да станем духовни същества. В края на живота си да не се срамуваме от това, което сме или по-точно от това което сме направили със себе си. Защото, както казва житейската мъдрост, какъв е смисълът от това да спечелим целия свят, но да загубим себе си. ■

ВСЯКА СЪБОТА, от 10.00 часа, отец Константин служи литургия на български език в църквата Св. Архангел Михаил в Градините Кински. Всеки петък, от 9 до 15 часа е в църквата Успение Богородично на Олшани където вярващите (и не вярващите) имат възможност за духовен разговор или изповед.